

IN MEMORIAM

BORIS TUNTEV, geodet, nastavnik u Građevinskom školskom centru Skopje Iznenada, 29. oktobra 1977. godine preminuo je u Skopju Boris Tuntev, geodet.

Ovako neočekivani odlazak Borisa Tunteva iz naše sredine utoliko je teži, što njegova energija i želja za radom i stvaranjem, kao i njegov entuzijazam nisu davali nikome da pomisli o njegovom odlasku. Tek što je bilo završeno Savetovanje o fotogrametriji u Strugi, bili smo svi iznenadeni sa vešću o smrti Borisa Tunteva.

Boris Tuntev je rođen u Ohridu 21. marta 1911. godine. Šest razreda gimnazije je završio u Ohridu, a potom u Srednjoj tehničkoj školi u Beogradu 1931. godine završio je Geodetski otsek. Nakon završavanja geodetskog otseka radi kao geometar na novom katastarskom premeru u Srbiji i Makedoniji. Za vreme okupacije radi kao geometar u gradskoj opštini Skopja. U 1944. godini odlazi u partizane i iz JNA je demobiliziran 1946. godine u činu kapetana I klase. Nakon demobiliziranja radi kao geometar u Geodetskoj upravi SRM do 1949. godine. Od 1949. god. do 1971. god. radi u Srednjoj tehničkoj školi, odnosno Građevinskom školskom centru u Skopju kada je penzionisan. Nakon penzionisanja, u nedostatku nastavničkog kadra u školi pro- dužava sa radom do smrti.

Kao nastavnik u školi sa velikim stručnim i pedagoškim iskustvom predavao je Katastar zemljišta, Geodetsko računanje i Primjenjenu geodeziju. Za sva tri predmeta izdao je udžbenike. Udžbenik iz Primjenjene geodezije je na vrlo velikoj naučnoj i stručnoj visini.

Dok je bio u školi za vreme od 28 godina na geodetskom otseku završilo je školovanje preko 600 učenika. Tuntev je svakog znao i poznavao. Poznavao je svakog do najmanjih sitnica, i znao je svakog geodetskog stručnjaka gde radi i kako radi, kako se razvija i kako napreduje u struci.

Tuntev nije bio samo nastavnik u školi, on je bio vaspitač i pedagog, prema svakome se odnosio roditeljski, i danas nema geodetskog stručnjaka koji o Tuntevu ne govori samo najbolje.

U školi je bio dugi niz godina šef geodetskog otseka, i kao takav i kao nastavnik uživao je vrlo veliki ugled i poštovanje. Doprinoeo je da se otsek, odnosno škola opremi potrebnim instrumentima, geodetskim priborom kao i potrebnom literaturom.

Pored rada u školi radio je u privredi. Značajno je učestvo Tunteva u oblasti katastra zemljišta, kod trasiranja žičare selo Madam — Kavadarci, put brana Glubočica — Struga. Naročito su značajna njegova vrlo uspela rešenja kod obeležavanja auto-puta na delu Katlanovo — Titov Veles.

Učestvovao je u radu Komisija u Geodetskoj upravi SRM, kao i u Komisiji za polaganje stručnih ispita.

U Savezu inženjera i tehničara a naročito u Savezu geodetskih inženjera i tehničara Makedonije bio je biran bez prekida za sekretara od 1952. do 1965. godine. Od 1961. do 1977. god. sa izvesnim brojem kolega neumorno je radio na osnivanju geodetskog otseka pri Građevinskom fakultetu. Ovaj njegov nesebičan rad i zalažanje bio je krunisan uspehom, otsek je osnovan, no neumitna smrt nije dala mogućnost da vidi i prve studente na geodetskom otseku, svoje bivše dake.

Za svoj neumoran rad u Savezu inženjera i tehničara i Savezu geodetskih inženjera i geometara Makedonije i Jugoslavije proglašen je za zasluznog i počasnog člana Saveza inženjera i tehničara i Saveza geodetskih inženjera i geometara Makedonije i Jugoslavije.

Za svoje učestvo u NOP-u kao i za rad u privredi i školi, odlikovan je: dva puta medaljom za hrabrost u 1949. god., Ordenom rada III reda u 1949. god., Ordenom rada sa srebrenim vencem u 1966. i Ordenom rada sa zlatnim vencem u 1975. god.

Kao čovek Boris Tuntev je bio veran i pouzdan, pouzdan čovek i prijatelj. Svoje bogato znanje nesebično je prenosio na sve one kojima je ovo bilo potrebno. O svakome se roditeljski brinuo. Veliku ljubav koju je gajio prema porodici ostaće kao primer kakav treba da bude roditelj.

Lik Borisa Tunteva ostaće kod svih njegovih đaka i prijatelja u nezaboravnoj uspomeni. Izgubili smo velikog stručnjaka, velikog druga, neverovatno dobrog čoveka. Najблиži saradnici Borisa Tunteva nemogu da propuste ni jedan dan a da ga se ne potsete. Neka je slava i hvala našem Borisu Tuntevu.

D. Lazarov